

Redaksjon:

Redaktør: Petter J. Rasch
 Produksjon: Tor-Ståle Hansen

Ellers har redaksjonen bestått av:
 Arne Olav Brundtland, Magnar
 Enebak, Steinar Støtvig, Gunnar
 Svendsen og Gernot Wullstein.

Trykk: TWM Reklamebyrå

I dette nummeret:

Kjære Rotary-venner	s.1
Hvem bringer maten til klubben hver onsdag?	s.1
Fortreffelige kvinner	s.2
Helse og livsstil	s.3
FÆRDER'N 2004	s.4
En reise til Berlin	s.6
Uten venner har du ingenting!	s.6
Minner fra oppveksten	s.7
Program for høsten 2004	s.8
Redaksjonen takker for seg	s.8

Kjære Rotary-venner,

Rotary-året 2003/2004 er snart slutt. Det har gått fort, synes jeg, og det er med glede jeg ser tilbake på et givende år. Jeg har lært mye og er svært takknemlig for den støtte jeg har fått. Uten unntak har det vært positiv respons dersom jeg har bedt et medlem om noe. Takk, det har jeg satt stor pris på.

Det har vært glimrende og entusiastisk innsats fra mange, dog vil jeg i særdeleshet nevne dem som gjør våre møter til det de er; nemlig et sted der vi ikke bare får faglig, men også sosialt og kulinarisk påfyll i en for de fleste travel hverdag.

At klubben har mange utfordringer hersker det ingen tvil om. Jeg tror imidlertid at vår klubb har gode forutsetninger for å takle disse, og påtroppende president har tydeligvis gjort seg mange tanker om hva som ytterligere kan gjøres. Jon Arnt ønskes herved lykke til i sitt presidentår.

Jeg takker igjen for året som snart er omme og ønsker alle en riktig god sommer!

På gjensyn.

Med vennelig hilsen

Gunnel Wullstein

Hvem bringer maten til klubben hver onsdag ?

Det er en kjent sak at Skøyen Rotary klubb har Norges eneste butler blant sine medlemmer. Han er som regel å treffe på kjøkkenet på Schafteløkken fra firetiden av. Få vet imidlertid hvem som sørger for "hver onsdag" at maten blir levert i rett tid til klubben. Vi nevner ingen men viser et bilde av de tre som fikk en flaske vin av påtroppende President for innsatsen på matleveringsfronten.

Påtroppende president og andre har ordet

Av Petter J. Rasch

(som ikke er påtroppende president !)

På møtet den 9nde Juni sto det i programmet: Påtroppende president har ordet, og det hadde han ! Det var et relativt stort fremmøte og før John Arnt fikk ordet hadde lystenner Nils Grøholdt reflektert over Rotarys organisasjon og sådd med "rette" noen tanker om behov for endringer av klubben for å nå frem til en struktur som er i pakt med "skal vi si" moderne tider og et hektisk liv for aktive medlemmer.

Redaktøren likte det han hørte samtidig som han tenkte alt ville være så mye bedre om man noen tok tak i tingene i stedet for å bare peke på tingene. Men dette kommer vi forhåpentlig tilbake til.

Foredragsholder John Arnt var godt forberedt og benyttet tiden til først å ta et egoforedrag som var

både humoristisk og interessant.

Han er oppvokst på Nordstrand og har lang utdanning som lærer fra Oslo Lærerskole, Flyvåpenes Administrasjonskole, Pedagogisk Embedseksamen fra Universitetet i Oslo m.m. På yrkesfronten har han lang fartstid både som lærer og med kursvirksomhet i opptreden og organisasjonsutvikling samt bedriftsrådgiver i både inn- og utland. Vår påtroppende president er gift for annen gang og sammen har de en flokk på fem voksende barn. Mer om John Arnt vil kunne leses i vår medlemsfortegnelse på ettersommeren.

Men John Arnt hadde ikke bare tid til et egoforedrag, og vi som ventet i spenning på å høre hva han hadde tenkt seg i året som begynner i Juli ble ikke skuffet. Stor fokus ble satt på noe alle i klubben har tenkt på lenge men som det dessverre er gjort så lite med : rekruttering av ny medlemmer. To nye medlemmer blir riktig nok formelt tatt opp på møtet den 4. august, nemlig Anne Marie Hadenius og Jørgen Margraff-Tietgenmen, men vi trenger flere. Vi fikk også høre at Petter har samtykket i å lede en sammenstilling av Informasjonskomiteen og Klassifikasjon-og Medlemskapskomiteen. Det Petter har sakt er at han ikke er så opphengt i hva komiteene heter som at han gjerne påtar seg ansvaret for intens jakt på nye medlemmer og er for så vidt allerede i gang med det. Vår kjære Erling Thomas von Düring har gode kontakter i Junior Chamber som man må forlate når man er blitt 40 år så det skulle ikke være noe problem å finne nye og yngre medlemmer! Bjørn A. Søsveen hvasket Petter i øret at det gjaldt å få med seg folk i klubben for å se om de kan trives og blomstre "før" man verver dem som medlemmer, også en god idé. Selv akter han å slå et slag for at

medlemskandidater bli tatt godt vare på av klubbens enkeltmedlemmer nettopp av den grunn. Mer om dette i august.

John Arnt har også foreslått for styret, og Petter har akseptert, å være med på styremøtene fremover og kanskje bli en brobygger mellom "slik klubben var før og hvordan den kan tilpasse seg nye trender". Tordenskiolds soldater.... ...men hva skulle vi ha gjort uten mange av våre godt voksne pensjonister ?

Vi fortsetter onsdag den 4. august hvor temaet er "Åpent møte med klubb saker" og det blir flere egoforedrag til høsten...god idé. De vil bli avholdt på de onsdager som er satt av til Yrkesforedrag. Sjur hadde det på sitt program, i sin tid, men han rakk aldri å si fra til programkomiteen før programmet lå på bordet og da var det for sent !

I sum, John Arnt, som både er på flyttefot i byen, for tiden, og som også holder på med å selge sin hytte hadde mye nytt å fortelle, andre oppgaver til tross, og vi går et spennende og lovende Rotary år i møte.

Fortreffelige kvinner

Av Tone Larstorp

Tone har tidligere uttalt seg i klubben om sine motforestillinger for kjønnskotering. I vår bidro hun med følgende tre minutters.

Det er stas med kvinnelige ledere !

Etter at Statoil-sjefene her i høst ble tatt med buksene nede for korrupsjonsliknende atferd i Iran, sto de tre kvinnelige styremedlemmene igjen med æren. Takket være dem ble det tatt affære og ryddet opp. Først gikk styreformannen Leif Terje Løddesøl. Så fikk Olav Fjell trøbbel med å finne en forklaring overfor seg selv (og

andre) på hvordan han hadde klart å manøvrere seg inn i dette grisete farvannet, enda han selv hadde vært forkjemper for et strengt etisk regelverk. Det er fint med kvinnelige styre medlemmer, men jeg håper for all del ikke at Statoil-affæren skal bli stående igjen som et eksempel på hvor mye riktigere det er med kvinnelige styremedlemmer enn menn.

I flere år har det vært et munnhell at kvinner må være langt flinkere enn menn for å lykkes i arbeidslivet. Kanskje det er en kjerne av sannhet i det. Eller rettere: Kanskje det var en kjerne av sannhet i det en gang. Nå registrerer jeg at det argumenteres for at kvinnelige styremedlemmer og kvinnelige ledere forvalter etikk og moral på en langt mer forbilledlig måte enn menn. Og underforstått: Med kvinnelige styremedlemmer kan vi forvente oss store forbedringer.

Dette er en argumentasjon vi ikke kan akseptere. Vi må ikke snakke oss frem til verken karriere framskritt, lederjobber eller styreverv med løfter om at vi - i kraft med vårt kjønn - skal være mye flinkere enn menn. Det ville være løgn, og det ville være å gjøre oss selv en bjørnetjeneste. Og ikke minst: det ville forkludre hele debatten om likestilling og kvinners rett til lederjobber. Kvinners adgang til både styrerom og lederjobber skyldes først og fremst at vi også er en del av befolkningen. At vi har en selvfølgelig rett til å bli vurdert på lik linje med menn. Og at det er like oppsiktsvekkende dumt bare å velge menn, som ikke å velge kvinner.

Jeg må med hånden på hjertet dessuten erkjenne at jeg som leder sannsynligvis ikke har mer til felles med Kaci Kullmann Five og Grace Reksten Skaugen enn jeg ville hatt med en mannelig leder. Og jeg kan på ingen måte love at de står for

det samme som meg. Det har jeg heller ikke lyst til.

Kvinner er ikke generelt flinkere enn menn. Men vi er med på representere et mangfold. Det er de ensidige miljøene som er uønsket og skadelige. Disse vil vi bryte opp når vi skaper større variasjon i hvem som blir ledere, hvem som utgjør et styre og hvem som snakker sammen på bakrommet. Vi maler oss selv inn i et hjørne hvis vi erstatter Gutteklubben Grei med Jenteklubben Gjev. Da er vi faktisk like langt.

Jeg tenner lyset i erkjennelse om at vi kvinner ikke nødvendigvis er så fortreffelige.

Helse og livsstil

Av Eva Fosse

Jeg skal bruke disse fem minuttene til å snakke litt om hva jeg har jobbet med siden sommeren 1998, da pressebyrået mitt ble nedlagt og jeg frivillig valgte å bli frilanser. Det passet bra, for mannen min ble pensjonist akkurat da, og vi var glade for å kunne være mer sammen i fritiden. Nå jobber jeg gjennomsnittlig to dager i måneden, og mye av det jeg gjør dreier seg om helse og livsstil.

Jeg skriver nemlig mest for Helsenytt for alle, som gis ut av Nasjonalforeningen for folkehelsen. Redaktøren gir meg oppdrag med klar melding om hvem jeg skal intervjuer og hva jeg skal fokusere på.

Helsenytt for alle er hjemmenes fagblad for gode helse råd. Spørsmål som belyses er for eksempel: Hvordan redusere risikoen for alvorlig sykdom? Hva fremmer god helse? Når søke lege? osv. Det er strenge krav til de helse rådene som gis. De skal være basert på vitenskap og solid erfaring, ikke på tro og spekulasjon. Intervjuobjektene er Norges fremste spesialister innen legevitenenskap, psykologi og ernæringsvitenskap. Kravet til meg er at spesialistintervjuene skal være letteste. Og fakta skal fremstilles på en nøktern måte, uten moralisering og skremsel-

spropaganda.

I disse fem årene har jeg hatt omtrent 80 intervjuer i Helsenytt for alle. Dagens tema, Helse og livsstil, er omtalt i nærmere 20 av disse intervjuene. Jeg nevner noen av titlene:

- Mat og kosttilskudd, hva skader, hva verner helsen?
- Slik kan din livsstil gi deg bedre helse.
- Den viktige frokosten.
- Du blir mer opplagt når du spiser lite og ofte.
- Aktiv kamp mot usunt sukkerforbruk.
- Hvorfor mosjonere?
- Benskjørhet og røyking.
- Når rå mat er farlig.
- Vær fysisk aktiv!
- Om nattspisesyndromet
- Sunn og usunn slanking
- Sykdommer som skyldes overvekt.
- Alkohol og risiko for kreft.
- Vin og hjerteproblemer
- Spis som Middelhavs-folket

OSV.

Som dere skjønner er jeg blitt proppfull av gode helse råd - i hvert fall dem jeg husker. For jeg har nemlig en tendens til å glemme mye av det jeg har skrevet når saken er godkjent av mitt intervjuobjekt og levert til redaktøren. Kanskje av bekvemmelighetshensyn? For det er så utrolig mye vi må være på vakt mot for å sikre oss en god helse!

Jeg vet hvilken livsstil jeg bør ha for å minske risikoen for hjertekarsykdommer og kreft: At jeg må ha et variert kosthold med grovt brød og komprodukter, mye frukt og grønnsaker samt fet og mager fisk og magre kjøttprodukter, at jeg bør mosjonere

en halvtimes tid hver dag og at jeg bør stumpe røyken og være moderat med alkoholen.

Dette ble bekreftet av vår utmerkede foredragsholder forrige onsdag, Frøydis Landmark, direktør i Kreftregisteret, som ga en klar melding om årsaker til kreft. Åtte av ti krefttilfeller skyldes møte mellom det ytre miljø (mat, drikke, forurensning, skadelige stoffer) og vår indre og ytre kroppsoverflate.

Men, hva så?

For et par lørdager siden, i P2-programmet Verdibørsen, var det et interessant møte mellom de to profesorene i sosialmedisin, Per Sundby og Per Fugelli. De står på hver sin side når det gjelder påbud og forbud som skal sikre befolkningens helse.

Den asketiske Per Sundby sier ja til alle de forbud som er innført de siste årene, for eksempel forbudene mot tobakk- og alkoholreklame og røykeforbudet i offentlige rom. Han er helt på linje med vår helseminister Dagfinn Høybraaten som er ganske så aktiv på dette området, nå sist med grønn resept. Helseministeren legger opp til at det er myndighetene som skal passe på at vi lever helsestærkt. Det blir stadig flere forbud mot det som er helsefarlig.

Per Fugelli betegnet dette for moralisme og formynderi. Han sier nei til formaninger, men ja til at vi skal få informasjon og kunnskap om hva som er skadelig for helsen. Poenget hans er at hvert enkelt menneske selv må kunne velge sin livsstil. For vår livskvalitet består av så mye mer enn å føle oss tvunget til å følge gode helse råd.

Hva vil jeg med dette?

Bare si helse og livsstil henger nøye sammen. Det blir gitt så mye informasjon om dette tema, både seriøs og useriøs. Mye av det vi hører og leser må vi ta med en klype salt (men for mye salt er farlig!) Sunn fornøft og den gyldne middelvei er min holdning.

Jeg tenner et lys for seriøs kunnskap om helse og livsstil og det frie valg for hver enkelt.

FÆRDER'N 2004

- en førstereisegutts beretning

For om lag fire uker siden ble jeg spurt om jeg ville være med på å seile Færder'n i år på båten til en arbeidskollega av min kone. Uten å blunke svarte jeg kontant - Ja, klart jeg vil det!

strømberegninger og tidevannstabeller. Av disse dataene la jeg opp en viss "teoretisk" strategi ut fra valgmulighetene av de oseanografiske og meteorologiske dataene.

Det må nevnes at jeg ikke har noen seile-erfaring fra før. Men, jeg er oppvokst med motorbåter i familien.

Tre onsdagsregattaer har vi seilt i Bundefjorden før regattaen. Det har vært mye trening på krysslåing med genoa (fokk), ridning (henge på ripa i le og lo), opp/ ned og slåing av genaker, samt "lese" vind forholdene på havovet. Det var intensive og hære treningsregattaer. I tillegg til denne treningen var det pugging av tauverk og funksjonen for disse. Etter hvert som vi trente fikk vi egne oppgaver om bord i båten. Jeg fikk oppgaven som "meteorolog/strateg" siden jeg har meteorologi kunnskaper og erfaringer fra min tid som flyger. Jeg brukte dagene før Færder'n til å sjekke diverse værkart og prognoser som frontkart, vindkart,

Fredagen kom og vi gjorde oss klare for seilas. Båten vi seilte var en Bénéteau OCEANIS CLIPPER 311, 2003 modell. En meget flott tur/regatta båt. Mannskapet besto av skipper og båteier Steinar Nyrud, Mats Resvik, Dag Nyrud, Christian Eckhoff, Lars Johansen og undertegnede. Mannskapet var rimelig delt med hensyn til seilerfaringer. Båteieren har seilt siden barndommen, hans bror seiler profesjonelt på båten til en av Kongens tidligere mannskap og Mats Resvik kom over fra Sverige for å hjelpe oss. Han har seilt siden tidlig på 60-tallet, han har fire seilbåter selv og har i tillegg seilt regatta på alle "de syv hav". Resten av mannskapet var helt eller delvis uten seilerfaring, men hadde andre gode kvaliteter som kom godt med. Som dere skjønner var ambisjonene og motet helt på høyde

med de beste...

Starten for vår klasse (T - lystall 1,15 - 1,16) gikk kl 15:30. Starten ble ikke slik vi hadde ventet oss. Bare to timer før starten ble det meldt 0 sekundmeter vind, men da vi var i venteområdet 10 min før starten blåste det opp heldig vis til en syd-vestlig lett bris på om lag 6-8 sekundmeter. Dette var selvfølgelig ett pluss som ga oss bokstavelig talt en "flying start". Så bar det utover Oslofjorden på en fin kryss hvor vi gjorde 6-7 knop. Første regulære rundingsbøye var Torsteinsgrunnen utenfor Slemmestad. Her lå vi godt ann i feltet i vår klasse. På neste legg ned mot Drøbaksundet begynte vinden å løyne, og da vi var på nordspissen av Håøya begynte tålmodighetsprøven. Vår klasse var midt i hele seillasen, så da vi kom til Drøbaksundet hadde vi halvparten av deltakerbåtene framfor oss, og resten bak oss. Alle var i løpet av en time samlet i samme området. Situasjonen ble enda mer spennende da først Danskebåten kom og deretter kom Queen Elisabeth II. Det gikk fint, men det var rart å se de to enorme båtene i kontrast til de vel ett tusen seilbåtene som klynget seg rundt i hele Drøbaksundets bredde. Vi la oss cirka midt i sundet, til tross for at undertegnede la fram et forslag om at de gunstigste strømforholdene muligens var øst-siden langs land. At vi ble liggende i møljen gjorde at vi brukte hele natten på å gli sakte fremover. Undertegnede gikk å la seg ved ett tiden på natten Da jeg våknet i seks tiden, var vi kommet ut av Drøbaksundet. Vi hadde vel halvparten av båtene bak oss. Men etter et par timer ble jeg så trøtt at jeg sovnet igjen. Da jeg neste gang våknet hadde jeg gni meg i

øynene, - bak oss var det ingen båter og framfor oss var det heller ingen båter, og vinden var tidvis 0-2 sekundmeter og motstrømmen gjorde at vi nesten ikke gikk fremover. Fra Store Færder og ned til Færder Fyr brukte vi to og en halv time. Da vi skulle til å runde Ferder Fyr hadde vi brukt 23 timer siden starten, og stemningen om bord var å komme seg til Horten før kvelden var omme. Etter runding av Ferder Fyr startet vi derfor motoren og satte baugen nordover mot Østre-Bolærne og Horten.

Vi kom frem til Horten ved åtte tiden og la oss til i deltakerhavnen sammen med om lag 3-400 båter. Etter at vi fikk fortøyd og inntatt en "velfortjent regatta-whisky", var det frem med kveldsmat og

rødvinen. På menyen sto meksikanske wraps og en myk, dyp australier med et snev av eik og tobakk. **Aldeles fortreffelig!**

Senere på kvelden gikk vi tur langs kaien for å ta de andre båtene i øyesyn. Der var alt fra gamle 12-metere til nymoderne tri-maraner og offshore-race båter. I bakgrun-

nen sang Ole Paus med sin hese velkjente røst.

Neste morgen var undertegnede rimelig klar for å komme seg hjem før alle båtene stimet ut fra havnen. Allerede klokken 8 begynte jeg derfor å romstere med kaffekjelen, slik at resten av mannskapet våknet etter hvert.

På turen hjem gikk vi med motorkraft. Det var en nydelig tur med sol fra skyfri himmel. Vi stoppet i Drøbak ved en marina for å bunkre diesel og spise is. Videre gikk turen langs Nesoddlandet. Et utrolig fint stykke av Oslofjorden som var helt ukjent for undertegnede.

Oppsummeringen av regattaen/turen var at det var en meget fin tur og ikke minst en lærerik seilas. I seiling kan man ikke ta noe for gitt eller forutsi valgene. Under en samtale med et av mannskapene i en av båtene som kom på andre plass i sin klasse, fikk vi vite at den ruten som ga lederbåtene distanse i Drøbaksundet, var ruten som gikk langs østsiden av sundet. Men som kapteinen vår sa - det nytter ikke å gråte over spilt melk!

*Med ønsker om en
god sommer fra*

Tor-Ståle

En reise til Berlin

Av Eivind Brodewick

Inger og jeg ble av venner i Majorstuen Rotary invitert på en tur til Berlin 22. til 26. april. Det var "reisegeneralen" Jan Tore Berg-Knutsen i Majorstuen Rotary som hadde ansvaret for reisen.

Vi reiste med Colorline til Kiel, og derfra videre med buss gjennom tidligere Øst Tyskland til Berlin.

Fra bussvinduet så det stort sett likt ut i øst som i vest nå, det var kanskje noe mer nedslitt i øst på enkelte av gårdene. Det var jo stort sett landbruksdistrikter vi kjørte igjennom. Veiene var helt som i vest. Bussturen tok 4 timer.

I Berlin ble vi innlosjert i et splitter nytt hotell Raddison SAS som var åpnet noen få uker før vi kom dit. Et hypermoderne hotell med super moderne løsninger det tok noe tid å finne ut av. Over resepsjonen var det et kjempe rundt akvarium. Det var vel 6 til 7 meter i diameter og 10 til 12 meter høyt. Inne i dette gikk det en heis. Utenfor hotellet var det en lang kø av

mennesker som ventet på å komme inn for å se på akvariet og reise med heisen. Prisen pr person var 180 euro pr døgn.

Før vi ble innlosjert imidlertid, ble vi tatt imot på den norske Ambassade ved vår ambassadør Jan Tore Godal og ambassaderåd Salicat (Fritz)

Som de fleste husker har de nordiske land gått sammen om å bygge sine ambassader på et felles område. Det vil si at det var en felles inngang og felles auditorium, men for øvrig hadde de nordiske land hvert sitt hypermoderne bygg. Den norske ambassade var en av de bedre, spesielt var det flott å se en stor flat sten 4 ganger 15 meter i ett stykke som dannet enden på bygget. Det var det eneste bygget som hadde en liten gressplen ut fra 2.etasje. Vi ble fortalt at dette var en "reserve" område som ville bli bygget ut dersom vi blir medlem av EU!

Morgenen etter ble vi fraktet rundt i Berlin (øst og vest) med en svensk guide. Det som sitter igjen av hov-

edinstrykk var mange flotte alleer med lindetrær og 2 til 4 filer i hver retning. Det var forøvrig mange grønne parker og grøntområder i denne byen hvor det bodde ca 4 mill. mennesker.

Byen har fortsatt mange gamle imponerende bygninger, men 20% ble bombet under krigen, så der var det bygget opp mange hypermoderne bygg i glass og betong. Noen ganske imponerende.

Checkpoint Charlie besøkte vi jo, og det som var igjen av muren. Museet der er verdt et besøk. Det viser bl. A. Frem en del av de hjelpemidler en hadde funnet opp for å kunne komme over muren (fra fly til all verdens andre ting)

Som avslutning hadde vi billetter til "Madame Butterfly" på Berlin Statsoper. Igjen et imponerende (og tragisk) stykke ed nydelig musikk.

En stor takk til Jan Tore og Majorstuen Rotary for en uforglemmelig tur.

Inger og Eivind

Uten venner har du ingenting!
Av Petter J Rasch

Det var en gang en liten gutt som ble fort sint.

Hans pappa gav ham en neve full med spiker og sa til ham at for hver gang han blir sint skal han gå bak huset og slå en spiker i gjerdet. Første dagen slo gutten inn 37 spiker.

Etter noen uker lærte han å kontrollere sitt sinne og antall spiker minket hele tiden. Han merket at det er lettere å beherske sinnet enn å slå inn spiker i et gjerde.

Endelig kom den dagen da gutten

ikke ble sint en eneste gang. Han sa det til sin pappa og han foreslo for gutten sin at han skulle dra ut en spiker fra gjerdet hver dag han ikke ble sint.

Dagene gikk, og etter en stund kunne gutten fortelle sin pappa at det ikke var en eneste spiker igjen i gjerdet. Da tok pappaen guttens hånd, og leide ham bort til gjerdet.

Da sa han til ham: "Det var bra gjort, min sønn, men se på alle disse hullene, Det gjerdet her blir aldri mer som det har vært. Når du sier noe i sinne etterlater det akkurat et sånt arr. Som om du skulle stikke inn en kniv i et menneske og dra den ut igjen. Det spiller ingen rolle, hvor mange ganger du ber om unnskyldning, skaden er allerede skjedd. En skade forårsaket av et uvennlig ord gjør like vondt som et fysisk slag. Venner er i virkeligheten veldig sjeldne edelstener. De gjør deg glade og støtter deg i alt. De lytter til deg når du har bekymringer, roser deg og er alltid klar til å åpne sitt hjerte for deg.

Vis dine venner hvor mye du bryr deg om dem!

Dette var egentlig en e-post jeg fikk av en nabo, men som jeg ville dele med dere.

Minner fra oppveksten

Av Britt H. S. Trondsen

Jeg vokste opp sammen med en 15 måneder eldre bror på Frogner, i Oslo og med somrene på bilfrie Brønnøya i Oslofjorden, sammen med samme mor og samme far.

Det var den gang det var virkelig varme somre. Padlet i kajakk som var laget av tre belagt med duk, seilte i en hjemmelaget finerjolle med seil av malt sekkestrie og sto på vannbrett som var selvlaget, materialer tatt fra fars snekkerbu. Snekret hytte i trærne for å oppleve barndommens privattiv, stigen til paradiset ble trukket opp når freden skulle nytes og ingen voksne kunne nå oss.

I vårløsinga ble isflakene brukt til lek, vi hoppet fra flak til flak, å ja det hente vi ble våte. Lærte oss å hoppe av før isflaket dro for langt utpå.

Nordmarka var flittig i bruk i vinterhalvåret for å dyrke skiidretten både på langrenn og slalåm, det var den gang det var treski. Det var ikke få ganger at skiheisen stoppet for kvelden og vi måtte trække opp Tryvannskeiva for å renne på ski videre til Midtstuen der vi tok trikken ned til Majorstua. Derfra var det å ta skiene på nakken fordi trikkepengene allerede var brukt opp.

I følge dagens lovgivere og byråkrater skulle de av oss som var barn på 50 og 60-tallet ikke ha overlevd.

Våre babysenger var malt med bly-basert maling og uten polstring. Vi hadde ingen barnesikring på medisinflasker, dører eller skap, ei heller vindu. Når vi syklet hadde ingen av oss hjelm.

Som barn kjørte vi i biler uten sikkerhetsbelte eller airbag, og med opptil et halvt fotballag i bak-

setet. Det å sitte bakpå et lasteplan en varm sommerdag var alltid en spesiell nytelse, eller kanskje på fanget til far når han kjørte, det var nesten som å kjøre bilen selv.

Vi drakk vann fra hageslangen og ikke fra flasker. Skrekk og gru!

Vi spiste brød med smør og sirup og hjemmelaget sukret saft, men ble aldri overvektig fordi vi alltid var ute å lekte. Vi delte gjerne en halv flaske brus mellom oss og drakk fra samme flaske uten at noen faktisk døde av det.

Vi brukte timer på å bygge Olakjærrer av skrap og ingenting, og raste av gårde nedover bakken bare for å finne ut at vi hadde glemt å lage bremses. Etter noen turer ut i bushen lærte vi å løse problemet.

Ingen tenkte på redningsvest når vi dro ut med den gamle treprammen med 3 hk., vi kunne jo svømme og dessuten var vi flere sammen som var svømmedyktige.

Vi dro hjemmefra tidlig om morgenen for å leke hele dagen og var tilbake når veilysene ble tent, hvis de ble tent. Ingen hadde mulighet til å få tak i oss i løpet av dagen. Ingen mobiltelefon. Utenkelig!!

Vi hadde ikke Playstations, Nintendo 64, X-Box, ingen tv-spill i det hele tatt, ikke 99 kanaler på TV, ingen videofilmer, ikke surround lyd, mobiltelefoner, hjemme PC eller praterom på Internett. Vi hadde venner! Vi gikk ut og fant dem! Lekte gjemsel, slåball midt i gaten og hoppet strikk.

Vi falt ned fra store epletrær, gjerne når vi var på epleslang, skar oss på den skarpe tollekniven som

Program for høsten 2004

- 4. august Åpent møte med klubb saker.
- 11. august Yrkesforedrag.
- 18. august Tomtefeste - historisk perspektiv og ny lov.
Gunnar Svendsen.
- 25. august Den Tsjekiske republikk etter jernteppefall og deling av land.
Ambassadør Lasse Seim.
- 1. september Innvandrere - problemer med integrering.
Advokat Anita Holm-Larsen.
- 8. september Ekskursjon til Den tyske generalstabs hovedkvarter i Norge.
Omvistning v/ lektor Emil Didrichsen. Fremmøte Oslo Handelsgymnasium
- 15. september Overvekt - et samfunnsproblem.
Fysioterapeut Ingvild Bockelie.
- 22. september Forsvaret i omstilling.
Admiral Harald Neegaard.
- 29. september Guvernørbesøk
- 6. oktober Yrkesforedrag.
- 13. oktober Norge i FN-tjeneste i Afghanistan
Politimester Per-Jacob Solhaug
- 20. oktober Teateraften
Svein Erik Brodal
- 27. oktober Skatteetatens møte med publikum.
Likningsjef i Oslo
Inger-Berit Andersen
- 3. november Globalisering og internasjonal handelspolitikk
Terje Johannessen
- 10. november Utformingen av Christianias bebyggelseslandskap 1850 - 1900 - i spenningsfeltet mellom normer og frihet.
Dr. philos. Truls Aslaksby
- 17. november Lutfiskraften.
- 24. november Er vi klar for revolusjonen? (Vi lever i en tid med enorme endringer - ja, vi lever i en tilnærmet revolusjonær tid. Er vi forberedt?)
Adm. dir Carl Johan Sverdrup
- 1. desember Ekskursjon til Historisk museum.
Svein Wiik
- 8. desember Passiv røyking
Prof. dr. med. Tore Sanner
- 15. desember Vål'rengaklanen - et samfunnsfenomen.
Konsulent i NFF,
Anders Krystad.
- 22. desember Juleavslutning.

Redaksjonen takker for seg

Av Petter J. Rasch

I det Rotary-året ebber ut er det dags for informasjonskomitéen å takke for seg. Etter flere forsøk, klarte komitéen å møtes hjemme hos redaktøren av bulletinen i begynnelsen av vinteren. Et relativt kort og konstruktivt møte hvor hver av medlemmene fikk høre litt om hverandres bakgrunn. Redaktøren skulle selv være pådriver av stoff til bulletinen og Tor-Ståle vår verdensmester i webside design og teknologi skulle sørge for betimelig produksjon av en bulletine med høy kvalitet.

I tråd med tiden ble det ytret synspunkter om at bulletinen på sikt skulle gå ut og erstattes av ett nyhetsbrev som man kan lese på Skøyens Rotary Klubbs Website. Dette er også trenden i Roytary mer generelt.

Hva vil dette bety for oss i klubben? Jo, for det første vil nyheter kunne komme på bordet når det er nyheter. Skal presidenten eller noen andre i klubben fortelle noe viktig til klubbens medlemmer er det bare å skrive det rett inn på et dertil egnet sted på vår webside.og redaksjonen slipper det forferdelige maset med å overholde deadlines som de har vanskeligheter med å holde. ...ikke så mye fordi de ikke kan prioritere sin egen tid men fordi de er avhengig av at "stoffet" kommer inn før avisen skal ut!

Og på websiden blir det fortsatt mulig å lese reiseskildringer, lystenner innlegg og annet som opptar klubbens medlemmer.

Således er dette ikke bare årets siste bulletine men også siste nyhetsbrev i dette format på 8 sider. Det blir sikkert litt tilpassningsproblemer for dem som ikke kan eller ikke vil bruke moderne kommunikasjonsteknologi men dem skal vi ta vare på og hjelpe på

veien.

Til denne utgaven har vi fått mye stoff som vi ikke fikk med. Det som ikke er med denne gangen, blir snart å finne på nettsidene.

Det gjenstår å takke alle bidragsgivere hjerteligst for interessante artikler.....uten dem hadde det selvfølgelig ikke blitt noe bulletine. Jeg nevner ingen av frykt for å glemme noen. Ingen nevnt, ingen glemt.

.. fortsettelse fra side 7.

vi hadde fått i gave fra grandtanten, brakk bein og armer, slo ut tenner, men ingen ble saksøkt etter disse uhellene. Det var jo bare uhell. Ingen andre kunne beskyldes - unntatt oss selv da. Ja, jeg husker alle uhellene? Vi ble gule og blå og lærte å komme over det.

Vi syklet, vi gikk hjem til hverandre, banket på døra, gikk bare inn og blandet oss i samtalen.

Noen medelever var ikke så lure som oss andre så de dumpet og måtte gå et år om igjen. Fryktelig! Men de har klart seg utmerket i dag. Kanskje ikke helt skolemoden, trengte litt lenger tid på å lære.

Denne generasjonen har fostret noen av de mest risikovillige, beste problemløserne, teknologer og investorer noensinne. De siste 30 år har vært en eksplosjon av nyskaping og nye ideer. Vi hadde frihet, hadde muligheter for å gjøre tabber og lære av dem, hadde suksess og tok ansvar og vi lærte å forholde oss til alt sammen.

Alt dette har vært med å skape det gode liv!!

Tenner et lys for det gode liv som hver og en må være med å skape.